

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

15 JUILLET 1947.

15 JULI 1947.

PROPOSITION DE LOI

exonérant des impôts, pendant les années d'occupation, les détenus politiques, les prisonniers politiques et les prisonniers de guerre.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES ET DU BUDGET (1)

PAR M. PHILIPPART.

MESDAMES, MESSIEURS,

Les membres de la Commission ont été unanimes à rendre hommage aux sentiments de générosité et de reconnaissance qui avaient inspiré la proposition de loi de MM. Van Wallegghem et consorts. Pour ceux-là qui ont souffert dans les camps de concentration ou dans les prisons et pour les officiers et soldats qui ont subi cinq ans d'internement en Allemagne, l'idée vient naturellement à l'esprit que le moins qu'on puisse faire, c'est de les exonérer des charges fiscales pour la période de leur détention par l'ennemi.

Et pourtant, à la réflexion, votre Commission n'a pu se rallier à la proposition qui a été repoussée par l'unanimité des membres sauf une voix.

Pourquoi ?

(1) Composition de la Commission des Finances : MM. Van Belle, président; Coppé, Dequae, Descampe, Discry, Harmel, Lefèvre (Théodore), Moyersoen, Parisi, Philippart, Porta, Scheyven. — Blavier, Buset, De Sweemer, Embise, Rassart, Soudan, Tielemans, Van Wallegghem. — De Ville, Jacquemotte. — Liebaert, Vreven.

Voir :

59 (1946) : Proposition de loi.

WETSVOORSTEL

waarbij de politieke gedetineerden, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen, worden vrijgesteld van de belastingen gedurende de bezettingsjaren.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN
EN DE BEGROTING (1) UITGEBRACHT

DOOR DE HEER PHILIPPART.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De leden van de Commissie hebben eenstemmig hulde gebracht aan de gevoelens van edelmoedigheid en erkentelijkheid waardoor het wetsvoorstel van de heren Van Wallegghem c.s. werd ingegeven. Heel natuurlijk komt de gedachte op dat, het minste wat men kan doen voor hen die in de concentratiekampen of in de gevangenissen hebben geleden en voor de officieren en soldaten die vijf jaar in Duitsland werden geïnterneerd, is hen vrij te stellen van de fiskale lasten voor het tijdperk van hun gevangenhouding door de vijand.

Bij nadere overweging, nochtans, heeft Uw Commissie zich niet kunnen aansluiten bij het voorstel, dat met eenparigheid van stemmen min één werd verworpen.

Waarom ?

(1) Samenstelling van de Commissie voor de Financiën : de heren Van Belle, voorzitter; Coppé, Dequae, Descampe, Discry, Harmel, Lefèvre (Théodore), Moyersoen, Parisi, Philippart, Porta, Scheyven. — Blavier, Buset, De Sweemer, Embise, Rassart, Soudan, Tielemans, Van Wallegghem. — De Ville, Jacquemotte. — Liebaert, Vreven.

Zie :

59 (1946) : Wetsvoorstel.

G.

Il s'agirait d'exempter, pendant tout ou partie des cinq années de guerre, les prisonniers et déportés, de tous les impôts généralement quelconques à la seule exception des impôts extraordinaires :

impôt sur le capital,
impôt frappant les bénéfices des opérations faites avec l'ennemi,
impôt sur les bénéfices exceptionnels de la période de guerre.

L'exemption porterait donc sur tous les impôts sur les revenus, notamment l'impôt foncier, la taxe mobilière, la taxe professionnelle, l'impôt complémentaire personnel, etc..., sur les droits de succession, sur les taxes industrielles, etc...

Qui ne voit que pareille disposition créerait, entre ceux-là qu'on veut aider et dont on veut reconnaître les services, des inégalités flagrantes et injustifiables ?

Celui qui aurait été privé de toute activité professionnelle, du fait de sa détention, n'obtiendrait rien. Mais l'industriel, le négociant, prisonnier politique ou prisonnier de guerre, dont l'entreprise aurait été gérée avec profit pendant la détention ou l'incarcération, retirerait de l'exonération un avantage peut-être fort considérable et tout à fait privilégié.

Il en serait encore ainsi du fonctionnaire, de l'employé, de l'agent dont le traitement ou les appointements auraient été réglés en dépit de l'absence forcée de leur bénéficiaire.

Pourquoi encore le propriétaire d'immeubles, dont la famille a perçu les locations et fermages pendant la guerre, se verrait-il restituer toutes les taxes parce qu'il aurait été détenu politique ?

Et si le prisonnier de guerre fait un héritage pendant sa détention, pourquoi lui octroierait-on la dispense de payer les droits ?

Quel serait l'avantage correspondant pour celui qui, se trouvant dans le même camp ou la même prison, n'aurait pas fait d'héritage ?

Il n'y a pas de relation suffisante entre la gratitude qu'on doit aux victimes de la guerre et les avantages fiscaux que veut leur octroyer la proposition envisagée.

Votre rapporteur saisit d'ailleurs l'occasion pour dire que, personnellement, il répugne à toutes ces exemptions fiscales comme à tous les ajoutés d'impôts. Les unes et les autres compliquent à l'infini notre législation et sont génératrices d'injustices. C'est directement, par l'allocation d'indemnités, de pensions et de priorités, suffisantes, que doit être réalisée l'aide due par la collectivité à ceux-là qui sont créanciers de la Nation.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

M. PHILIPPART.

Le Président,

F. VAN BELLE.

De bedoeling is, gedurende geheel of een gedeelte van de vijf oorlogsjaren, de gevangenen en weggevoerden vrij te stellen van alle welkdanige belastingen, met uitzondering van de buitengewone belastingen :

belasting op het kapitaal,
belasting op de winsten voortvloeiend uit verrichtingen met de vijand,
belasting op de exceptionele winsten van de oorlogsperiode.

De vrijstelling zou dus slaan op al de belastingen op het inkomen, inzonderheid op de grondbelasting, de mobiliënbelasting, de bedrijfsbelasting, de aanvullende personele belasting, enz., op de successierechten, de nijverheidstaxes, enz.

Wie ziet niet in, dat een dergelijke bepaling klaarblijkelijke en niet te rechtvaardigen ongelijkheden zou scheppen onder hen die men wil helpen en wier diensten men wil erkennen ?

Hij die, ingevolge zijn gevangenhouding, in de onmogelijkheid verkeerde gelijk welke beroepsbedrijvigheid uit te oefenen, zou niets bekomen. Maar de nijveraars, de handelaars, politiek gevangene of krijgsgevangene, wiens onderneming gedurende zijn gevangenhouding of opsluiting met winst werd beheerd, zou uit de vrijstelling een misschien aanmerkelijk en volstrekt bevoorrecht voordeel trekken.

Hetzelfde geldt voor de ambtenaar, de bediende of de agent wier wedde of bezoldiging werd uitbetaald ondanks de gedwongen afwezigheid van de rechthebbende.

Waarom nog zouden aan de eigenaar van onroerende goederen, wiens familie gedurende de oorlog de huur- en pachtgelden heeft geïnd, al de taxes worden terugbetaald, omdat hij politiek gedetineerde is geweest ?

En waarom zou vrijstelling van betaling van rechten worden verleend aan de krijgsgevangene die, gedurende zijn gevangenhouding, een erfenis heeft gekregen.

Welk zou het overeenstemmend voordeel zijn voor hem die, zich in hetzelfde kamp of in dezelfde gevangenis bevindend, geen erfenis heeft gekregen ?

Er bestaat geen voldoende verhouding tussen de dankbaarheid, die men aan de slachtoffers van de oorlog is verschuldigd, en de fiskale voordelen welke dit wetsvoorstel hun wil verlenen.

Uw verslaggever maakt, overigens, van de gelegenheid gebruik om te zeggen, dat hij niet te vinden is voor al die fiskale vrijstellingen noch voor al de aanvullende belastingen. Zowel de ene als de andere maken onze wetgeving tot in 't oneindige ingewikkeld en zijn een bron van onrechtvaardigheden. Zij die de schuldeisers zijn van de Natie, dienen rechtstreeks geholpen door de gemeenschap, door de toekenning van voldoende vergoedingen, pensioenen en voorrangen.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

M. PHILIPPART,

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.